

7 Orfeu encantava les pedres.

encantar v. tr. obrar (amb algun o alguns cosa) per virtut d'un poder ocult, arts màgiques, pronunciant certes fórmules. La bruixa havia encantat el príncep convertint-lo en aquell dracó horrible drac. 7 | Sotmetre a una influència irresistible, fascinar; captivar; produir com un dolc arrovatament, ploure en alt grau, etc. Encantar un serpent un ocell. Tots estaven encantats de les seves proeses.
 De' una bellesa, una gràcia,